

utfärdad den 20 december 1995.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 3 och 13 §§ lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank skall ha följande lydelse.

3 §² Med bankinstitut förstås i denna lag bankaktiebolag, sparbanker, medlemsbanker och utländska bankföretag som med stöd av 1 kap. 4 eller 5 § bankrörelselagen (1987:617) driver bankrörelse från filial här i landet.

Med kreditinstitut förstås bankinstitut, kreditmarknadsbolag, värdepappersinstitut, allmänna pensionsfonden, försäkringsföretag med svensk koncession, landshypoteks- och stadshypoteksinstitutionerna, Svenska skeppshypotekskassan samt utländska företag som med stöd av 2 kap. 8, 9 eller 10 § lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag driver verksamhet från filial i Sverige.

13 §³ I valutapolitiskt syfte får Riksbanken ta upp utländsk kredit och kredit i utländsk valuta, bevilja kredit till annan centralbank och till Internationella valutafonden, bevilja kredit inom ramen för verksamheten i Banken för internationell betalningsutjämning samt bevilja kredit för Europeiska unionens system för medelfristigt finansiellt stöd.

Efter medgivande av riksdagen får Riksbanken i valutapolitiskt syfte bevilja kredit till andra internationella finansorgan som Sverige är medlem i och sluta avtal med annan än centralbank om långsiktiga internationella låneåtaganden.

Riksbanken får också efter medgivande av riksdagen av egna medel tillskjuta insatskapital i Internationella valutafonden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

Mats Walberg
(Finansdepartementet)

¹ Prop. 1995/96:74, bet. 1995/96:NU9, rskr. 1995/96:112.

² Senaste lydelse 1992:1619.

³ Senaste lydelse 1995:969.